

Csehy Zoltán

A BŐKEZŰ QUINTIA

Quintia oly különös, különös bős bőskezüséged,
két gombot nyújtok, s vissza zakóستul adod.
Két almát küldtem, s te Dorottya egész kosarával
lépsz hozzám, s olvad gyenge cipődön a hó.
Fél szót sem szóltam, s verssé kerekítve meséled,
rádpillantottam, s kéjbe alélva nyöszögsz.
Fél csókomból tán perverz, buja orgia támad,
s bár én voltam csak, nyalka Priapus ölelt.
Sőt, Jupiter maga! Így születik Castor s vele Pollux,
azt mondom, gyermek, s nemzi öledben a nyelv.
Két korty borból tán csak nem lesz bacchusi tenger?
S országos tűzvész, hogyha kigyullad a szív?
Combomat érinted, s Bromiust hiszed abba bevarrva?
Fürtjeimet túrod, s Pallas elédbbe szökell?
Köhhintek párat, s te koporsót venni nem átallsz?
Szemhéjam lecsukom, s hívod a tisztelettest?
Ismerlek, s ez elég, hogy férjeddé kinevezzél?
Szűzen apává tégy? Sőt, temetőbe vitess?

(Jelenkor, 2005/2.)

CSEHY ZOLTÁN 1973-BAN SZÜLETETT POZSONYBAN. VERSET ÍR, MŰFORDÍTÁSSAL
FOGLALKOZIK.